

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: O. P., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Malečkem
sídlem Nerudova 1419/22, 412 01 Litoměřice

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2023, č. j. KUUK/095117/2023/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2023, č. j. KUUK/095117/2023/DS/Hac, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 28. 3. 2023, č. j. MULTM/27351/23/DOP/APr (dále také jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako nedůvodné zamítnuty námitky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů ke dni 8. 2. 2023 byl potvrzen. Současně žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že správní orgán I. stupně i žalovaný postupovali nesprávně, pokud se s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v řízení o žalobcových námitkách zabývaly pouze tím, zda existují způsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů, zda byly tyto záznamy provedeny v souladu s těmito podklady a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá počtu bodů stanovenému za příslušná jednání v příloze zákona o silničním provozu. Tento postup byl podle žalobce překonán závěry vyplývajících z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, č. j. 5 As 93/2011-55, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, z nichž žalobce obsáhle citoval. V souladu s těmito závěry měly proto správní orgány v řízení zkoumat důvodnost žalobcových námitek a měly si vyžádat veškeré prvotní doklady prokazující projednání konkrétních přestupků, neboť účelem řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu je posoudit, zda záznam bodů byl proveden mimo jiné též na základě způsobilého podkladu pro záznam, kterým je pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu nebo doklad o projednání přestupku v blokovém řízení. Správní orgány tak podle žalobce neprovedly dostatečným způsobem dokazování a v řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. V této souvislosti považoval žalobce za nutné zejména zdůraznit, že žalovaný – jak vyplývá z napadeného rozhodnutí – prováděl dokazování jednotlivými kopiemi pokutových bloků, což samo o sobě odporuje postupu vyplývajícímu ze žalovaným odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44.
3. Dále žalobce namítal, že jednotlivé pokutové bloky trpěly nedostatkem obsahových náležitostí, a nejednalo se tak o způsobilé podklady pro záznam jednotlivých bodů do bodového hodnocení řidiče, čímž argumentoval již v řízení o námitkách. Správní orgány se podle žalobce důvodností jeho námitek nezabývaly, napadené rozhodnutí je proto podle žalobce nepřezkoumatelné.
4. Napadené rozhodnutí je podle žalobce též založené na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, neboť správní orgány vycházely pouze z kopií pokutových bloků a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a nezkoumaly, zda originální pokutové bloky obsahují takové náležitosti, aby se jednalo o způsobilý podklad pro záznam stanoveného počtu bodů. Podle žalobce měl žalovaný zkoumat, zda je u každého originálu pokutového bloku řádně vyplněno jméno, příjmení, rodné číslo, datum narození, adresa pobytu, totožnost, z jakých dokladů byla ověřena, popis přestupkového jednání (doba, místo a další skutková tvrzení), zda a podle jakého ustanovení byla uložena pokuta za konkrétní přestupek, výše uložené pokuty vyjádřená i slovy, kde a kdy došlo k zaplacení pokuty, identifikace oprávněné úřední osoby (jméno, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby, nebo služební číslo anebo identifikační číslo a její podpis), otisk kulatého razítka, podpis přestupce (a zda se jedná o jeho pravý podpis) a udělení souhlasu s projednáním přestupku v blokovém řízení. Žalobce správními orgány rovněž vytkl, že nezkoumaly pravost jeho podpisů na jednotlivých blocích prostřednictvím znaleckého posudku z oboru písmoznalectví.
5. V závěru žaloby žalobce uvedl, že již v řízení před správními orgány namítal, že jimi opatřené podklady nejsou podklady, na jejichž základě by bylo možno provést záznam bodů, a že neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. Podle žalobce si správní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

orgány z tohoto důvodu v řízení o námitkách nemohly samy učinit ucelenou představu o tom, zda došlo k řádnému vyřízení jednotlivých přestupků v blokovém řízení. Měly proto postupovat podle § 57 a § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a řízení o námitkách přerušit až do doby, než bylo rozhodnuto o obnově řízení o uložené pokutě.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal se všemi žalobcovými námitkami, přičemž dospěl k závěru, že nejsou důvodné. Správní orgán I. stupně si v rámci řízení o žalobcových námitkách opatřil řádně vyplněné příkazové bloky, které porovnal s oznámeními o uložení pokuty příkazem na místě. Byla tak posouzena nejen oprávněnost a správnost jednotlivých zápisů ale také to, zda existuje relevantní podklad pro zápis bodů. Také se žalovaný podrobně zabýval jednotlivými pokutovými bloky a porovnal je s jednotlivými oznámeními o uložení pokut, přičemž shledal, že údaje v nich obsažené odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty a nezjistil žádné nezákonnosti. Žalobce všechny bloky podepsal, a souhlasil tedy s tím, že se přestupků dopustil. Na podporu své argumentace žalovaný citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2014, č. j. 8 As 32/2013-48, v němž se tento soud zabýval povahou blokového řízení, a z rozsudku ze dne 3. 11. 2016, č. j. 9 As 152/2016-18, v němž se dle žalovaného zabýval skutkově shodnou situací v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Dále žalovaný uvedl, že správní orgány nejsou povinny, jak vyplývá například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 As 62/2021-41, opatřovat si pro účely řízení o námitkách originály pokutových bloků, proto v řízení vycházel z jejich kopií. V závěru svého vyjádření žalovaný konstatoval, že poukazuje-li žalobce na probíhající přezkumné řízení, žalovaný si od příslušných orgánů vyžádal rozhodnutí vydaná v přezkumných řízeních a řízeních o obnově řízení iniciovaných žalobcem (týkajících se uložených pokut). Z těchto rozhodnutí vyplývá, že žalobci nebylo ani v jednom případě v těchto řízeních vyhověno.

Jednání soudu

7. Při jednání soudu žalobce setrval na podané žalobě, přičemž v podrobnostech odkázal na jím uplatněnou žalobní argumentaci. Zdůraznil, že správní spis neobsahuje dostatek podkladů pro zápis bodů, neboť chybí originály pokutových bloků; skeny dokumentů je nahradit nemohou. Žalobce tak nemá možnost dostat se k originálům pokutových bloků, což v sankčním řízení, jako je toto, považoval za závažný deficit.
8. Pověřený pracovník žalovaného odkázal na napadené rozhodnutí, správní spis a písemné vyjádření k žalobě a nadále navrhoval zamítnutí žaloby. Namítl, že řízení o námitkách není sankčním řízením, ale je vydáváno toliko opatření. Sken pokutového bloku není důvod zpochybňovat, pokud se neprokáže jinak. Obviněný z přestupku může předložit vlastní část pokutového bloku, pokud tak neučiní, jde to k jeho tíži. Pokud jsou pokutové bloky čitelné a srozumitelné, není důvod jejich obsah zpochybňovat.
9. Soud v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl návrh žalobce na provedení dokazování originály pokutových bloků a znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví k otázce pravosti podpisů žalobce na pokutových blocích, neboť součástí správního spisu, jehož podstatný obsah byl na jednání zrekapitulován, jsou mimo jiné i čitelné kopie těchto pokutových bloků, jejichž obsah je zcela zřetelný a zřejmý, a veškeré skutečnosti potřebné pro rozhodnutí ve věci tak

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soud zjistil z obsahu správního spisu. Provedení důkazů navržených žalobcem by proto bylo nadbytečné.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném ústním jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud úvodem konstatuje, že žalobce své žalobní námitky formuloval převážně v obecné rovině. Soud proto připomíná, že platí, že míra obecnosti žalobních bodů [71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] určuje míru obecnosti v jaké je soud povinen a rovněž oprávněn jednotlivé žalobní body vypořádat (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, body 31 a 32, publ. pod č. č. 2162/2011 Sb. NSS). Je to tedy obsah a kvalita žaloby, co v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54), neboť není úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42).
13. Co se týče námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, která podle žalobce byla založena tím, že se správní orgány nezabývaly námitkami, které v řízení uplatnil, podle konstantní judikatury je nepřezkoumatelné zejména takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, proč správní orgán nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, a ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publ. pod č. 1350/2007 Sb. NSS). Požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí však neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
14. V námitkách, jimiž žalobce brojil proti oznámení o dosažení 12 bodů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu, pouze uvedl, že nesouhlasí s provedeným záznamem bodů, a to konkrétně se záznamem o přestupku ze dne 8. 2. 2023, ze dne 21. 3. 2022 a ze dne 10. 2. 2022, přičemž tvrdil, že není zřejmé, o jaké přestupky se konkrétně jedná, a že se nedopustil natolik závažných přestupků, aby mu za jejich spáchání musely být uděleny vždy tři body. Navrhl proto, aby si správní orgán I. stupně vyžádal příslušnou spisovou dokumentaci k uvedeným přestupkům a přezkoumal postup orgánů policie, které o přestupcích rozhodly. Dále žalobce uvedl, že je zemědělským podnikatelem a odevzdání řidičského průkazu je pro něj naprosto likvidační.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Správní orgán I. stupně se těmito námitkami zabýval na str. 6 až 12 prvostupňového rozhodnutí – poté co na str. 3 až 6 zhodnotil obsahové náležitosti jednotlivých příkazových bloků (ze dne 3. 6. 2021, 10. 2. 2022, 21. 3. 2020 a ze dne 8. 2. 2023), které byly podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče (žalobce) v celkové výši 12 bodů – a žádnou z nich důvodnou neshledal. K první námitce uvedl, že ve všech žalobcem uváděných případech je v příkazových blocích správně uveden nejen odkaz na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, podle něhož byl žalobce uznán vinným, ale i odkaz na příslušné zákonné ustanovení, jehož porušení se dopustil. Není pochyb o tom, že žalobci muselo být známo, jakého konkrétního přestupku se dopustil. Počet bodů za jednotlivá porušení zákona je pak taxativně stanoven v příloze k zákonu o silničním provozu a v takové výši je také zaznamenám do evidenční karty řidiče. K druhé námitce správní orgán I. stupně uvedl, že mu nepřísluší provádět kontrolu činnosti policejních orgánů a že v žádném případě tato otázka není a nemůže být předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů. Ke třetí námitce pak konstatoval, že řízení o námitkách není rozhodováním o vině a trestu a rozhodnutí v tomto řízení je pouze řízením deklaratorním, v němž se posuzuje, zda k záznamu bodů do evidenční karty žalovaného došlo na základě relevantních podkladů.
16. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí (resp. v doplnění původního blanketního odvolání) žalobce – stejně jako následně v podané žalobě – namítal, že správní orgán I. stupně postupoval nezákonně, pokud při posuzování důvodnosti žalobcových námitek vycházel pouze z kopií příkazových bloků, a nikoliv z jejich originálů a navrhoval provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, za účelem prokázání pravosti podpisů na jednotlivých blocích, které byly podkladem pro záznam bodů. Dále žalobce namítal, že příkazové bloky jsou sepsány nedostatečně a nesrozumitelně. V závěru svého odvolání pak žalobce navrhl, aby bylo řízení o odvolání přerušeno, a to z důvodu probíhajících přezkumných řízení a řízení o návrhu na obnovu řízení týkajících se jednotlivých příkazových bloků, proti nimž směřují jeho námitky.
17. Žalovaný se žalobcovými námitkami zabýval na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí a žádnou z nich důvodnou neshledal. K provádění důkazu toliko kopiemi příkazových bloků konstatoval, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 As 62/2021-41, vyplývá, že správní orgány nejsou povinny zajišťovat originály příkazových bloků. K návrhu na přerušování řízení uvedl, že vyžádal rozhodnutí vydaná v přezkumných řízeních a řízeních o obnově řízení iniciovaných žalobcem, z nichž vyplývá, že žalobce nebyl ani v jednom případě ohledně těchto mimořádných opravných prostředků úspěšný, což je i žalobci prokazatelně známo. Dále žalovaný konstatoval, že všechny bloky obsahují veškeré identifikační údaje, jako je jméno, příjmení, datum narození a je z nich patrné i ověření totožnosti. Je v nich přesně určeno místo spáchání přestupku i jeho právní kvalifikace, kterou nelze zaměnit s jinou. Jedná se tudíž o způsobilé podklady pro zápis bodového hodnocení. Tím, že žalovaný shledal všechny příkazové bloky způsobilým podkladem pro zápis bodového hodnocení, se podle názoru soudu vypořádal, ač tak v napadeném rozhodnutí neučinil výslovně, i se žalobcovým návrhem na provedení důkazu znaleckým posudkem, neboť z tohoto závěru žalovaného *implicitě* vyplývá, že jej shledal nadbytečným.
18. Z právě uvedeného je tedy zřejmé, že správní orgány se všemi námitkami, které žalobce v řízení uplatnil odpovídajícím způsobem vypořádaly.
19. Žalobní námitka nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí tedy není důvodná.
20. Nedůvodná je také námitka žalobce, že se správní orgány v řízení o žalobcových námitkách zabývaly pouze tím, zda existují způsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů, zda

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

byly tyto záznamy provedeny v souladu s těmito podklady a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá počtu bodů stanovenému za příslušná jednání v příloze zákona o silničním provozu.

21. Ze spisového materiálu předaného soudu žalovaným naopak vyplývá, že správní orgány měly v řízení k dispozici kopie všech příkazových bloků, které byly v daném případě podkladem pro záznam bodů (ze dne 3. 6. 2021, série AK/2018, č. bloku C2043103, ze dne 10. 2. 2022, série AS/2019, č. bloku S2782368, ze dne 21. 8. 2022, série AS/2019, č. bloku S3018918, a ze dne 8. 2. 2023, série AS/2019, č. bloku S2775182). Tyto bloky si správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných útvarů policie, které mu zaslaly jednotlivá oznámení o uložení pokuty žalobci příkazem na místě, na základě nichž žalovaný provedl v evidenční kartě žalobce záznamy až do celkové výše 12 bodů (oznámení ze dne 4. 6. 2021, č. j. KRPU-96315-2/PŘ-2021-040706, ze dne 11. 2. 2022, č. j. KRPU-30540-2/PŘ-2022-040007, ze dne 9. 2. 2023, č. j. KRPU-28951-2/PŘ-2023-040606 a ze dne 22. 3. 2022, č. j. KRPP-42978-2/PŘ-2022-030506).
22. Správní orgány se tak v řízení o žalobcových námitkách nijak neodchýlily od závěru vyplývajícího ze žalobcem citovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, č. j. 5 As 93/2011-55, publ. pod. č. 2145/2010 Sb. NSS, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76. V obou těchto rozsudcích totiž Nejvyšší správní soud uvedl, že v rámci řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů by si správní orgány měly jako podklad pro posouzení důvodnosti uplatněných námitek vyžádat od policie prvotní doklady prokazující projednání konkrétních přestupků v blokovém řízení, tj. pokutové bloky dle čísel uvedených v oznámení.
23. Namítal-li žalobce, že se správní orgány nezabývaly obsahem jednotlivých příkazových bloků, soud se s jeho názorem neztotožňuje. Žalobce své námitky vůči obsahu jednotlivých bloků v průběhu správního řízení nijak detailně v řízení nespecifikoval, pouze v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil zcela obecný argument, že jsou bloky sepsány nedostatečně a nesrozumitelně.
24. Správní orgán I. stupně se však přesto na str. 3 až 6 prvostupňového rozhodnutí obsahem všech čtyř příkazových bloků podrobně zabýval. Ke každému z nich uvedl, že obsahuje jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu, ověření totožnosti dle občanského průkazu, popis přestupkového jednání, s uvedením registrační značky vozidla, data, času a místa spáchání přestupku, způsob jeho spáchání, odkaz na příslušná ustanovení zákona o silničním provozu, včetně formy zavinění – nedbalost, je opatřen kulatým razítkem, je vypsáno datum a místo jeho vydání, výše pokuty slovy i číslem, obsahuje podpis policisty a identifikační číslo, žalobce je podepsán jako přestupce, je vyplněno datum převzetí části „B“ bloku žalobcem a v případě každého bloku konstatoval, že jej vyhodnotil jako způsobilý podklad pro oznámení o uložení pokuty v příkazním (blokovém) řízení, na jehož základě byl žalobci zaznamenan do jeho evidenční karty příslušný počet bodů, a to v souladu s příslušným ustavením zákona o silničním provozu. Žalovaný pak na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí tuto část prvostupňového rozhodnutí zrekapituloval a u každého jednotlivého bloku doplnil, že podle § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Soud pro úplnost poznamenává, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů proto tvoří jeden celek. Odvolací orgán tak může nahradit část odůvodnění orgánu prvního stupně vlastní úvahou a popřípadě doplnit chybějící či strohá odůvodnění podřízeného správního orgánu v případě, kdy prvostupňové rozhodnutí potvrzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, bod 31).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

25. Tato žalobní námitka tedy rovněž není důvodná.
26. Žalobce dále namítal, že správní orgány pochybily, pokud vycházely pouze z kopií pokutových bloků a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
27. Z judikatury Nejvyšší správní soudu vyplývá, že originál pokutového bloku není povinnou součástí správního spisu v řízení o námitkách, a není proto povinností správního orgánu si ho vyžádat, pokud to v daném případě není nezbytné k posouzení věci. Tak tomu je zejména v případech, kdy námitky uplatněné v řízení jsou pouze paušálním tvrzeními, uplatňovaným šablonovitě bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti (srov. rozsudky Nejvyšší správní soudu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015-33, body 35 až 40, ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, body 14 až 17 – i žalovaným zmiňovaný – rozsudek ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 As 62/2021-41, body 29 až 31 a dále rozsudek ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21, body 13 až 21), což plně dopadá i na právě projednávaný případ.
28. V řízení před správním orgánem I. stupně žalobce pouze obecně namítal, že není zřejmé, o jaké přestupky se konkrétně jedná, a že se nedopustil natolik závažných přestupků, aby mu za jejich spáchání musely být pokaždé uděleny tři body. V řízení před žalovaným pak uplatnil zcela obecnou argumentaci, že správní orgán I. stupně postupoval nezákonně, pokud při posuzování důvodnosti žalobcových námitek vycházel pouze z kopií příkazových bloků a že příkazové bloky jsou sepsány nedostatečně a nesrozumitelně. Žalobcovy námitky směřující proti pokutovým blokům jsou tak zcela nepochybně formulovány jen v obecné rovině bez uvedení konkrétních skutečností zpochybňujících jejich náležitosti, a správní orgány tak nebyly povinny si vyžádat originály pokutových bloků, aby tyto námitky mohly řádně posoudit.
29. V daném případě to platí tím spíše, pokud všechny kopie příkazových bloků založené ve spise jsou dostatečně dobře čitelné a údaje v nich plně korespondují s obsahem jednotlivých oznámení o uložení pokuty.
30. Ani tato žalobní námitka není důvodná.
31. Stejně tak žalovaný nepochybil, pokud v odvolacím řízení neprovedl důkaz znaleckým posudkem za účelem prokázání pravosti podpisů žalobce na jednotlivých příkazových blocích.
32. Zdejší soud nijak nezpochybňuje, že podpis na příkazovém (dříve pokutovém) bloku má zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v příkazním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, publ. pod č. 2264/2011 Sb. NSS) a vzdává se práva na projednání věci ve správním řízení a tím i práva na uplatnění řádného opravného prostředku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011-93).
33. V rozsudku ze dne 7. 5. 2019, č. j. 4 Afs 62/2019-40, bod 19, Nejvyšší správní soud s odkazem na svou dřívější judikaturu vyslovil závěr, že „lze úspěšně zpochybnit pravost podpisu a domoci se jeho posouzení znalcem, když účastník řízení předloží relevantní tvrzení, která jsou způsobilá pravost podpisu zpochybnit tím, že nabízejí věrohodné vysvětlení, proč se nejedná o pravý podpis (viz rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007 - 359, a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 5 As 38/2011 - 177).“ Tyto závěry se uplatní i v řízení o námitkách podle zákona o silničním provozu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20, bod 30, nebo ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28, body 25 až 31).
34. V bodech 26 a 27 již zmíněného rozsudku ze dne 18. 12. 2023, č. j. 5 As 365/2021-28, se Nejvyšší správní soud přímo vyjádřil k povinnosti správních orgánů provádět dokazování Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ohledně pravosti podpisů na příkazových (pokutových) blocích tak, že „*pouhé tvrzení stěžovatele, že podpis na pokutových (příkazových) blocích není jeho pravým podpisem, samo o sobě nezakládá správním orgánům povinnost provádět dokazování ohledně pravosti těchto podpisů. Tato povinnost by správním orgánům vznikla až v případě, že by stěžovatel předestřel konkrétní věrohodná tvrzení, z nichž by vyplývalo, že se o jeho podpis nejedná (například se v době vydání sporných bloků nacházel v zahraničí, popřípadě mu byl odcizen doklad, na jehož základě byl následně ztotožněn jako přestupce), a případně označil důkazy k prokázání těchto tvrzení. [...] Opačný přístup k daným otázkám by vedl k absurdním důsledkům, neboť by umožňoval účastníkovi řízení o námitkách popřít relevanci každého pokutového (příkazového) bloku pouhým tvrzením, že podpis na daném bloku není jeho, čímž by bez dalšího vznikala povinnost správního orgánu provádět k této otázce dokazování. Tím by byla zcela popřena podstata záznamu bodů do registru řidičů jako v zásadě jednoduchého evidenčního úkonu správního orgánu.*“

35. Při aplikaci shora uvedených závěrů, s nimiž zdejší soud plně souhlasí a od nichž nemá důvod se jakkoliv odchýlovat, na právě posuzovanou věc je nutno uzavřít, že žalobce žádá konkretizovaná a podložená tvrzení, jež by byla s to zpochybnit pravost jeho podpisů na příkazových blocích, v řízení před správními orgány nepředestřel (a nečiní tak ani v řízení před soudem). V námitkách, jimiž žalobce brojil proti oznámení o dosažení 12 bodů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu, pravost svých podpisů na příkazových blocích nijak nezpochybňoval. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí pak žalobce pouze navrhoval provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, za účelem prokázání pravosti podpisů na jednotlivých blocích, které byly podkladem pro záznam bodů. Ani v odvolání však žalobce netvrdil, že se nejedná o jeho podpisy. Za daných okolností tak nelze postup žalovaného, který nepřistoupil k žalobcem navrhovanému dokazování, považovat za nesprávný.
36. K tomu soud dodává, že všechny kopie příkazových bloků založené ve spise, jsou (jak již bylo zmíněno v bodě 29) dostatečně dobře čitelné. Je tudíž možno z nich bez obtíží zjistit, že všechny kromě identifikace žalobce jménem, příjmením, adresou trvalého pobytu a číslem občanského průkazu obsahují také na místě vyhrazeném pro podpis obviněného podpisy, které se nijak zásadně mezi sebou neodlišují. Nic tak nenasvědčuje ani náznakem tomu, že je nepodepsala jedna a tatáž osoba a že by touto osobou mohla být osoba odlišná od žalobce.
37. Žalobce rovněž namítal, že správní orgány měly řízení o námitkách přerušit a vyčkat na výsledek přezkumných řízení a řízení o návrzích žalobce týkajících se jednotlivých pokut, neboť podle žalobce si nemohly samy učinit ucelenou představu o tom, zda došlo k řádnému vyřízení přestupků v jednotlivých příkazních řízeních.
38. Soud může žalobci v obecné rovině přisvědčit, že v judikatuře Nejvyššího správního soudu lze vysledovat případy, kdy tento soud dospěl k závěru, že správní orgány tím, že nepřerušily probíhající řízení a nevyčkaly výsledků probíhajícího řízení o předběžné otázce (§ 57 odst. 1 a 2 správního řádu), zatížily svá řízení vadou, pro kterou musela být jejich rozhodnutí zrušena. Jednalo se o případy, kdy probíhalo souběžně jiné řízení, jehož výsledek mohl mít jednoznačný vliv na projednávanou věc (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 10 As 144/2014-81, body 25 až 27, a ze dne 30. 4. 2019, č. j. 5 As 302/2017-42, body 24 až 29.)
39. O takový případ se však nyní nejedná. Je sice pravdou, že žalobce v rámci svého odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí mimo jiné navrhl přerušení řízení o námitkách. Přerušení řízení navrhoval z důvodu probíhajících přezkumných řízení a řízení o návrzích

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na obnovu řízení týkajících se jednotlivých příkazových bloků, které byly přezkoumávány v námitkovém řízení. K odvolání také připojil podání (včetně dokladů o jeho doručení příslušným útvarům policie), jehož prostřednictvím se domáhal zahájení přezkumného řízení a zahájení řízení o povolení obnovy řízení ve všech čtyřech případech, v nichž byly tyto příkazové bloky vydány.

40. Z předloženého spisového materiálu ovšem jednoznačně vyplývá, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí až poté, co měl od příslušných orgánů k dispozici podklady, z nichž mohl zjistit, jakého výsledku žalobce na základě svých návrhů dosáhl. Jedná se sdělení Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Městského ředitelství policie Plzeň, dopravního inspektorátu ze dne 5. 5. 2023, č. j. KRPP-42978-7/PŘ-2022-03050, rozhodnutí Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Městského ředitelství policie Plzeň, dopravního inspektorátu ze dne 27. 6. 2023, č. j. KRPP-42978-35/PŘ-2022-03050, sdělení Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie ze dne 31. 5. 2023, č. j. KRPU-80177-9/ČJ-2023-0400DP, rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie, oddělení silničního dohledu KŘPU, ze dne 24. 5. 2023, č. j. KRPU-78199-9/ČJ-2023-040007, a rozhodnutí Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie, ze dne 15. 6. 2023, č. j. KRPU-7878345-20/ČJ-2023-040007.
41. Z uvedených pokladů je přitom zřejmé, že žalobce nebyl se žádným ze svých návrhů úspěšný. K zahájení přezkumného řízení ani k obnově řízení ani v jednom z případů, v nichž byly vydány příkazní bloky, nedošlo. Právní moc ani vykonatelnost žádného z rozhodnutí, která nastala okamžikem podpisu příslušného příkazového bloku žalobcem, tak nebyla cestou mimořádných opravných prostředků zvrácena. Tyto příkazové bloky tudíž byly i v době vydání napadeného rozhodnutí způsobilým podkladem, na jehož základě byly žalobci zaznamenány body do evidenční karty řidiče v celkové výši 12 bodů.
42. Ačkoliv tedy žalovaný odvolací řízení formálně nepřerušil, postupoval v odvolacím řízení fakticky zcela v souladu se závěry vyplývajících ze zmíněné judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný totiž vyčkal s vydáním napadeného rozhodnutí až do doby, kdy měl dispozici veškeré výsledky ohledně žalobcových návrhů.
43. Soud proto tuto námitku důvodnou neshledal.
44. Žalobce také namítal, že jednotlivé příkazové (pokutové) bloky nebyly způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce však nijak nespecifikoval jakékoliv skutkové okolnosti, z nichž usuzoval na to, že předmětné bloky nebyly způsobilými podklady pro zápis bodů, pouze vyjmenoval náležitosti, které by měly obsahovat.
45. Již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, Nejvyšší správní soud (ve vztahu k blokovému řízení vedenému podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů) konstatoval: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneho, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým [...] odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, [...] jedná-li se] o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“ Tyto závěry týkající se náležitostí pokutového bloku dle § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, lze vztáhnout i na příkazové bloky vydávané podle § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2022, č. j. 5 As 24/2021-29, bod 20].

46. Podle § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se v příkazovém bloku uvede a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby, b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno, c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost, d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění, f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti, h) označení správního orgánu, i) jméno, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby, nebo služební číslo anebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, j) podpis oprávněné úřední osoby, k) datum a místo vydání příkazového bloku a l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
47. Jelikož žalobce v žalobě nespecifikoval, které konkrétní náležitosti podkladových příkazových bloků považuje za chybné, nečitelné, nesrozumitelné či jinak vadné, nezbylo soudu než se s danou námitkou vypořádat stejně tak obecným způsobem. Soud po přezkoumání kopií příkazových bloků založených ve spise stejně jako správní orgány neshledal, že by tyto postrádaly zákonné náležitosti nebo že by údaje na nich byly nečitelné, popř. nesrozumitelné, což by činilo předmětné bloky nezákonnými, a zápis bodů v registru řidičů by tak byl neoprávněný. Soud tedy ani této žalobní námitce nepřisvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

48. K otázce pravosti podpisu žalobce na příkazových blocích soud připomíná, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnil, že se (i jen některých) přestupků dopustil. K vyvrácení tohoto obecného tvrzení podle názoru soudu zcela postačuje přesná identifikace žalobce jako pachatele přestupků řešených předmětnými pokutovými či příkazovými bloky, obsahující také konkrétní označení osobních dokladů, na jejichž základě byl žalobce ztotožněn.
49. Jelikož tedy žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil a v souvislosti s tím ani nedoložil, že se přestupků nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupcích, pro které byla žalobci v blokovém řízení uložena pokuta, jsou námitky zpochybňující oznámení o uložení pokut v blokových či příkazních řízeních nedůvodné. Lze tak shrnout, že za přestupková jednání žalobce, pro která mu byly vystaveny předmětné příkazové bloky, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně.
50. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že shledal žalobu v mezích žalobních bodů zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.

51. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, navíc je ani nepožadoval, a proto soud výrokem II. rozsudku vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. prosince 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
předseda senátu